

[Ninn-Hansen.]

Jeg vil tro, at når tingets medlemmer har haft lejlighed til — og det sker vel i dag — at høre indenrigsministerens redegørelse for, hvordan man vil administrere det, der skal træde i stedet for oppositionspartiernes forslag, vil de have fået den opfattelse, at i stedet for at komme med noget enkelt, der udfylder funktionen, kommer man med en besværlig og langtfra tilfredsstillende udligningsordning. Jeg må derfor appellere til regeringen om sammen med de tre partier at gå ind for at fastholde fradragsretten for kommunale skatter, fordi det er den mest fornuftige løsning.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at ændringsforslaget herom løser det spørgsmål, som hr. Peter Nielsen var inde på, om tilskuddene til de anerkendte trossamfund. Det er givet, at hvis man forlader den nuværende fradragsret for kirkelige afgifter, vil disse trossamfund og også valgmenighederne blive stillet ringere end tidligere og ganske givet have færre muligheder for at få bidragene ind; vi har hørt fra den katolske kirkes repræsentanter og fra Det mosaiske Trossamfunds repræsentanter, at de mener, de vil blive ringere stillet. Vort ændringsforslag vil bevirke, at de opretholder de muligheder, de har i dag for at skaffe midler til deres arbejde.

Jeg vil også gerne opfordre tingets medlemmer til at stemme for ændringsforslagene nr. 4 og 5. Nr. 4 indebærer ikke en fuldstændig ajourføring af hustrufradraget; vi har fået at vide, at man så skulle op på 4.300 kr. i stedet for de nuværende 2.000 kr. Men det betyder, at man nu endelig gør noget ved sagen. Nu har der igennem masser af år været talt om, at sambeskatningen var uheldig og at man har skullet lette virkningerne af den, men det er blevet ved snakken; der er ingenting gjort ved det. Her er et ændringsforslag, der direkte giver en lettelse af sambeskatningens virkninger, og det må da være særlig naturligt at gøre det, når vi står over for det forhåbentlig snarlige tidspunkt, da vi helt kan ophæve sambeskatningen. Men jeg synes også, der er særlig grund til at komme med forslaget, når udskrivningsloven bevirker, at man for mange sambeskattede skærper beskatningen — for slet ikke at tale om den ekstraskat, der skal behandles

i eftermiddag; den vil betyde en voldsom belastning af nogle sambeskattede familier.

Vi vil altså anbefale at stemme for dette og det næste ændringsforslag, der indfører et fradrag for de hustruer, der medvirker i mandens bedrift; ja, det omvendte kan jo også være tilfældet, men det sædvanlige er dog det tilfælde, hvor landmandens hustru medvirker i gårdens drift eller detailhandlerens hustru i forretningens drift.

Jeg vil også foreslå, at man stemmer for den forbedring for selvpensionisterne, der er stillet ændringsforslag om.

Med hensyn til overgangsordningerne har hr. Alfred Bøgh meget illustrerende nævnt, hvad der er foregået i udvalget med hensyn til de straffeekspeditioner, der var tale om. Jeg tror, hr. Alfred Bøghs bemærkninger var så illustrerende, at vi skal lade det blive stående ved dem. Jeg vil heller ikke ved at sige flere bemærkninger om disse straffeskatter risikere, at hr. Ømann stiller forslag herom for fjerde gang, for vi ved jo, at hvis hr. Ømann stiller forslaget, virker det som en magnet på hele den socialdemokratiske gruppe, der straks springer til. — Men det var mærkværdigt, hvad der skete med dette forslag.

Vi kan anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 11, men skal i øvrigt sige om overgangsordningerne, at heller ikke her har man villet gøre det enkle, det, der var lige ud ad vejen, men har villet gøre det besværlige. Vi har for længst anbefalet finansministeren at blive stående ved fradragsretten, indtil kildeskatten var indført, og vi har også, som det fremgår af betænkningen, foreslået det under denne behandling; man kunne så have afskaffet retten til at forudbetale og givet et fradrag for merindkomster. Man havde kunnet få en mere enkel og mere retfærdig løsning, hvis man havde fulgt vore synspunkter. I stedet for har man valgt noget, som vi, efter alle de forslag og tanker, der har været fremme fra regeringspartiernes side, vel kan forstå, at man ikke selv finder tilfredsstillende — det fremgik også af hr. Peter Niensens udtalelse i dag. Det forekommer heller ikke retfærdigt.

Hr. Peter Nielsen beskæftigede sig med forudbetalingerne, og på den foranledning skal også jeg sige et par ord om dette problem. Det er givet, at en gennemførelse af regeringens ligningslovforslag vil bevirke,